

Da jeg nu atter har Ordet, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa en Bestemmelse i Lovforslaget § 2, nemlig den, at Underofficerer ikke maa arresteres for Gjæld. Jeg ser ikke ret, hvorfor denne Bestemmelse er indkommen i Loven, da den næsten er uden praktisk Betydning. At en arresteres for Gjæld, kan nærmest kun tænkes for en civilretlig Forpligtelse, der gaar ud paa at betale Penge; men som bekendt har Konkursloven næsten aldeles ophævet Gjældsængsel. Bestemmelsen er saaledes uden praktisk Betydning og navnlig i ethvert Tilfælde, hvor der er Tale om militære Personer. Det eneste Tilfælde, hvori Gjældsængsel kan anvendes, er i visse Forhold med Hensyn til Udlændinge eller med Hensyn til Personer, der ere i Færd med at eschappere; men det er ikke let tænkeligt, at Militære kunne komme ind under disse Kategorier. Dernæst anvendes civilretligt Fængsel for at fremtvinge Opfyldelsen af en Forpligtelse med Hensyn til Noget; men det falder ikke ind under Gjældsængsel. I ethvert Faldene ville Ordene „arresteres for Gjæld“ ikke her ramme det eneste praktiske Tilfælde, hvori det kan forekomme.

Minestad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Minestad: Jeg vilde kun gjøre en Bemærkning med Hensyn til det, som det ærede Medlem nu bragte paa Bane. Jeg har ogsaa standsset ved Udtrykket: „arresteres for Gjæld“; jeg vilde have foretrukket — tror jeg — at der der var brugt Udtrykket: „underkastes Gjældsængsel“, eller lignende; men jeg tror ikke, det kan misforstaaes. Efter min Mening sigter Reglen her idels til den Art Civilfængsel — hvad det ærede Medlem selv berørte — som den underkastes, der ikke efterkommer en Forpligtelse til at foretage en Handling, altsaa det, der omhandles i Loven af 6te April 1842; thi i dette Forhold er jo Gjældsængsel bevaret ved Konkursloven; men dernæst sigter Bestemmelsen maaske ogsaa til noget Andet — og derfor kunde jeg finde mig i, at disse Ord bleve staaende, som de staa — nemlig til Forpligtelsen til at affone Underholdningsbidrag til uægte Børn. I saa Henseende har Konkursloven jo bevaret Afgang til at kunne holde sig til den Paagjældendes Person; men det er vist Meningens at bestemme, at ogsaa denne Art af Fængsel ikke kan anvendes paa Militære, saa længe de ere inde til Tjeneste.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

N. Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds): Maa jeg tillade mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Octavius Hansen: Da der under denne Sags 1ste Behandling ikke er fremkommet andre Indvendinger med Hensyn til Lovforslaget end dem, som fremkom fra mig og fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), forekommer det mig ikke, der er Grund til at lade Sagen gaa i Udvalg. Der har jo gennemgaaet Behandling i det andet Thing, og vi synes at være enige om det Princip, som er slaaet fast her, ligesom jeg ogsaa under dens Behandling her har erklæret, at jeg ikke agtede at stille Ændringsforslag til det Punkt, som jeg fremhævede. Jeg skal derfor tillade mig at fratræde, at Lovforslaget gaar i Udvalg, da det er af Bigtighed, at det bliver færdigt saa snart som muligt.

N. Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds): Derfor det ærede Medlem skal jeg kun bemærke, at ogsaa jeg er en Ven af dette Lovforslag, men da jeg tror, at vi muligen kunne gaa lidt videre — idet jeg da særlig har havt min Opmærksomhed henvendt paa § 1, andet Stykke, — antager jeg, at vi ved en Behandling af denne Sag i et Udvalg ville faae Leilighed til at forhandle nærmere med den høitærede Krigsminister. Jeg tror ogsaa, at vi kunne faae Loven fremmet lige saa hurtigt, naar vi lade den gaa i Udvalg som, hvis vi ikke gjøre det, og jeg skal derfor slutte med at anbefale mit Forslag til det høie Thing.

Octavius Hansen: Jeg beklager, at det ærede Medlem, som nu talte, ikke fandt Anledning til at tage Ordet, da Lovforslaget var under Forhandling. Det ærede Medlem erklærede jo, at det ikke var Meningens, at han ikke vilde forhandle med den høitærede Krigsminister om Sagen i et Udvalg. Det ærede Medlem har altsaa ikke Noget imod at forhandle med Ministeren, men det lader til, at han har Noget imod at forhandle med os, som sidde paa denne Side.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattes N. Jensens (Skanderborg Amts 2den Valgkreds) Forslag: At lade Sagen henvises til et Udvalg paa 5 Medlemmer under Afstemning, og vedtoges med 39 St. imod 27.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Lov om Forandring i Danske Lov 5—14—1 og dertil sig sluttende Lovbud.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 29—30).